

Euripides, Herakles 1394–1428

* = Textabweichung im Vers!

- Θη. ἀνίστασ', ὧ δύστηνε· δακρύων ἄλις.
Ηρ. οὐκ ἂν δυναίμην· ἄρθρα γὰρ πέπηγέ μου. 1395
Θη. καὶ τοὺς σθένοντας γὰρ καθαιροῦσιν τύχαι.
Ηρ. φεῦ·
 αὐτοῦ γενοίμην πέτρος ἀμνήμων κακῶν.
Θη. παῦσαι· δίδου δὲ χεῖρ' ὑπηρέτη φίλφ.
Ηρ. ἀλλ' αἷμα μὴ σοῖς ἐξομόρξωμαι πέπλοις.
Θη. ἔκμασσε, φείδου μηδέν· οὐκ ἀναίνομαι. 1400
Ηρ. παίδων στερηθεῖς παῖδ' ὅπως ἔχω σ' ἐμόν.
Θη. δίδου δέρη σὴν χεῖρ', ὀδηγήσω δ' ἐγώ.
Ηρ. ζευγός γε φίλιον· ἄτερος δὲ δυστυχῆς.
 ὧ πρέσβυ, τοιόνδ' ἄνδρα χρὴ κτᾶσθαι φίλον.
Αμ. ἢ γὰρ τεκοῦσα τόνδε πατρίς εὐτεκνος. 1405
Ηρ. Θεσεῦ, πάλιν με στρέψον ὡς ἴδω τέκνα.
Θη. ὡς δὴ τί; φίλτρον τοῦτ' ἔχων ῥάων ἔση;
Ηρ. ποθῶ, πατρός τε στέρνα προσθέσθαι θέλω.
Αμ. ἰδοὺ τάδ', ὧ παῖ· τὰμὰ γὰρ σπεύδεις φίλα.
Θη. οὕτω πόνων σῶν οὐκέτι μνήμην ἔχεις; 1410
Ηρ. ἅπαντ' ἐλάσσω κεῖνα τῶνδ' ἔτλην κακά.
Θη. εἴ σ' ὄψεται τις θῆλυν ὄντ' οὐκ αἰνέσει.
Ηρ. ζῶ σοι ταπεινός; ἀλλὰ πρόσθεν οὐ δοκῶ.
Θη. ἄγαν γ'· ὁ κλεινὸς Ἡρακλῆς οὐκ εἶ νοσῶν.
Ηρ. σὺ ποῖος ἦσθα νέρθεν ἐν κακοῖσιν ὦν; 1415
Θη. ὡς ἐς τὸ λῆμα παντὸς ἦν ἥσσω ἀνήρ.
*Ηρ. πῶς οὖν μ' ἐνίπτεις¹ ὅτι συνέσταλμαι κακοῖς;

¹ μ' ἐνίπτεις *Hermann* : †ἐτ' εἴπησ† L (*crucis pos. Diggle*)

Θη. πρόβαινε. Ἡρ. χαῖρ', ὦ πρέσβυ. Ἀμ. καὶ σύ μοι, τέκνον.
Ἡρ. θάφθ' ὥσπερ εἶπον παιῖδας. Ἀμ. ἐμὲ δὲ τίς, τέκνον;
Ἡρ. ἐγώ. Ἀμ. πότ' ἐλθῶν; Ἡρ. ἡνίκ' ἂν †θάψης τέκνα†².1420
[Ἀμ. πῶς; Ἡρ. εἰς Ἀθήνας πέμψομαι Θηβῶν ἄπο.]

*ἀλλ' ἐσκόμιζε τέκνα, δυσκόμιστ' ἄχη³.

ἡμεῖς δ' ἀναλώσαντες αἰσχύναις δόμον

Θησεῖ πανώλεις ἐψόμεσθ' ἐφολκίδες.

ὅστις δὲ πλουῦτον ἢ σθένος μᾶλλον φίλων 1425

ἀγαθῶν πεπᾶσθαι βούλεται κακῶς φρονεῖ.

Χο. στείχομεν οἰκτροὶ καὶ πολύκλαυτοι,
τὰ μέγιστα φίλων ὀλέσαντες.

² †θάψης τέκνα† *crucis pos. Diggle, qui et versum 1421 del. (cf. 1364)* : Ἡρ. ἡνίκ' ἂν θάψης τέκνα, καὶ σὲ εἰς Ἀθήνας πέμψομαι Θηβῶν ἄπο *Wilamowitz*

³ ἄχη *Wilamowitz (Diggle)* : δυσκόμιστ' ἄχη L